

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 16. august 2021

Sag BS-49979/2020-VLR
(13. afdeling)

A
(advokat Peter Christian Binau-Hansen)

mod

B

Biintervenient:

E1 ApS til støtte for A
(advokat Peter Christian Binau-Hansen)

Retten i Herning har den 17. september 2020 afsagt dom i 1. instans (sag BS-33753/2019-HER).

Landsdommerne Peter Buhl, Ida Skouvig og Torben Riise (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Procesbevillingsnævnet har den 20. november 2020 givet tilladelse til anke af dommen.

Sagen har været behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav (småsager). Ankesagen har været behandlet mundtligt.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand for byretten om, at indstævnte, B, til A skal betale 7.500 kr. med procesrente fra sagens anlæg den 29. juli 2019. Subsidiært har A nedlagt påstand om, at byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling ved byretten.

E1 ApS har som biintervenient i sagen udtalt sig til støtte for A

B har påstået stadfæstelse.

B har ikke været til stede under hovedforhandlingen.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt en række nye bilag. Heraf fremgår bl.a. følgende:

Ved mail af 28. februar 2015 skrev advokat Jeppe Brogaard Clausen følgende til F og direktøren for K, L:

" ...

Tak for drøftelser i sidste uge om ulovlig fildeling og download.

Jeg har drøftet videre med den tyske leverandør af oplysninger fra det særlige software og vi arbejder på et forslag til jer.

For at komme med et fornuftigt oplæg I kan overveje og bringe videre, laver vi i øjeblikket lidt forundersøgelser på en række danske titler for at se, hvordan det aktuelle billede ser ud i Danmark og hvad vi kan forvente vil mødes os fremover. Da softwaret og oplysninger ikke base-res/indhentes på historiske data, ser vi på et øjebliksbillede lige nu. Titlerne vi analyserer på er i første omgang film, der aktuelt går i biografen i Danmark, hvorfor det større bagkatalog venter til en senere analyse. Hvis I har særlige titler, der er vigtige at tage med i vores forberedelsesarbejde, så sig til.

Samtidig gør vi fortsat erfaringer med Film 4 og inden længe med et par andre titler også.

Med lidt held forventer vi at vende tilbage i næste uge eller ugen efter, men sig endelig til hvis en møde i Producentforeningen eller andet sted er på trapperne og vi skal speede undersøgelserne op."

Den 26. marts 2015 skrev direktøren for Producentforeningen, M, bl.a. følgende til L, Jeppe Brogaard Clausen og F:

” ...

Jeg har i dag udtalt mig til Berlingske, og bla sagt at Jeres initiativ tydeliggør det problem som vi i årevis har bedt politikerne om hjælp til at løse. Jeg har endvidere sagt at jeg er bekendt med E og K's initiativ og samarbejde med Jer, og at Producentforeningen forstår og støtter det. Endelig har jeg sagt at jeg vil tage kontakt til Jer, for at kunne følge initiativet på nærmeste hold. ...”

”Film 1” havde premiere den 3. marts 2016. Ved mail af samme dag til Jeppe Brogaard Clausen og L gav F udtryk for, at det ville være en god film at tage med ”i en fremadrettet aktivitet på dette område”. Filmen blev efterfølgende udgivet på dvd. Copyrighten tilhørte E2 ApS.

Ved mail af 9. marts 2016 orienterede Jeppe Brogaard Clausen O og P fra A om, hvordan arbejdet skred frem, herunder at der var ”gode signaler” fra Producentforeningen, og at rækkevidden af aftalen blev diskuteret.

Den 8. maj 2016 sendte M en mail til Jeppe Brogaard Clausen, hvor han oplyste, at Producentforeningen gerne i løbet af eftersommeren ville kunne tilbyde sine medlemmer en løsning, hvor de med egenbetaling kunne tilmelde sig en ordning omkring fildelingsbrevene med Producentforeningen som ”overordnet paraply”. Han bad derfor om at få tilsendt et opdateret tilbud på en model, hvor man tilmeldte sig titel for titel.

Ved mail af 28. juli 2016 bad Jeppe Brogaard Clausen O om at sende nogle tal vedrørende bl.a. ”Film 1” til brug for forhandlingerne med Producentforeningen. Af en mail af 5. august 2016 fra Producentforeningen til Jeppe Brogaard Clausen fremgår, at Producentforeningen bad om et oplæg til to modeller, hvoraf den ene indebar en central løsning, mens den anden indebar et tilbud, som de enkelte producenter kunne købe i forhold til konkrete film.

Den 26. august 2016 orienterede Jeppe Brogaard Clausen i en mail til bl.a. M om, at der forventedes indgivet en stævning i den første sag i løbet af en uge. Af det medsendte udkast til stævning fremgik, at A udtog stævningen i eget navn med påstand om betaling af 5.000 kr. i anledning af download og deling af filmen ”Film 5” i strid med ophavsretsloven. Stævningen blev den 31. august 2016 indgivet til Retten i Glostrup.

Jeppe Brogaard Clausen orienterede den 19. september 2016 bl.a. O om, at han var blevet inviteret til at foretage en præsentation for en større gruppe af

beslutningstagere i Producentforeningen den 30. september 2016. Han bad til brug herfor O om at fremsende tal vedrørende film fra en række danske filmproducenter. Der blev herefter holdt et møde den 5. oktober 2016, hvor Jeppe Brogaard Clausen præsenterede en "abonnementsordning for brevmodel". Af et præsentationsark fremgår følgende om modellen:

" ...

- Individuelle breve til danske forbruger fra hvis IP adresse, der er blevet ulovligt downloadet en spillefilm, tv-serie, dokumentarfilm m.v.
- Brev sendes i Producentforeningens regi med angivelse af filmtitel, tid og sted for den ulovlige download, se eksempel
- Varighed af abonnementsordning; minimum 1 ½ år og ubegrænset antal af titler (for og bagkatalog), men minimummålinger på xxx krænkelser for en titel pr. kvartal
- Abonnementspris for abonnementsservice for 1 ½ år er kr. xxx producent".

Der blev desuden fremlagt forslag til film, som kunne medtages i ordningen, herunder bl.a. "Film 1", og et forslag til brev, hvoraf fremgik, at brevet blev afsendt på vegne af Producentforeningen.

Ved mail af 28. oktober 2016 orienterede Jeppe Brogaard Clausen F og L om, at brevmodellen gennem Producentforeningen nu var en realitet, og at han blot havde brug for en liste fra dem med de titler, som de ønskede medtaget. Endvidere orienterede Jeppe Brogaard Clausen i mailen om, at de havde fået den første udeblivelsesdom.

Efter at E til Jeppe Brogaard Clausen havde fremsendt listen over film, orienterede Jeppe Brogaard Clausen ved mail af 2. november 2016 O om, at han havde modtaget instruktion fra E om at indhente data vedrørende en række film. Jeppe Brogaard Clausen indgav herefter på vegne af E1 ApS den editionsbegæring, der førte til DD A/S' udlevering af oplysninger den 17. marts 2017 om, at B's IP-adresse var anvendt. Af oplysningerne fra DD A/S fremgår yderligere, at delingen var sket via µTorrent 3.4.7, ligesom filens navn og hashværdi var angivet.

Af brevet af 22. marts 2017, som advokat Jeppe Brogaard Clausen sendte til B, fremgår ud over det, der anført i byrettens dom, yderligere bl.a. følgende:

" Det er ifølge ophavsretsloven ikke tilladt, at dele eller downloade film på denne måde og vi håber, at du vil besvare vores spørgsmål i en e-mail til os på ...

1. Har husstanden en trådløs internetforbindelse og har denne et password?
2. Har du kendskab til at én eller flere i husstanden har set eller forsøgt at se filmen "Film 1" på det pågældende tidspunkt? "

Ved mail af 1. maj 2017 orienterede Jeppe Brogaard Clausen F om, hvordan processen skred frem. Af mailen fremgik bl.a., at de opnåede resultater indebar, at omkostningerne ville kunne dækkes, og at der ville kunne afregnes et beløb til E.

Da B ikke besvarede henvendelsen af 22. marts 2017, sendte advokat Jeppe Brogaard Clausen på vegne af filmproducenten breve af 9. maj og 7. juni 2017, hvori de samme spørgsmål som i brevet af 22. marts 2017 blev stillet. Da der fortsat ikke blev modtaget svar fra B, sendte advokat Jeppe Brogaard Clausen den 29. december 2017 et brev, hvor der blev stillet følgende spørgsmål:

- "1. Har en eller flere i husstanden set eller forsøgt at se filmen på det pågældende tidspunkt?
2. Har husstanden en trådløs internetforbindelse, har denne et password og hvilken model router benyttes?
3. Hvem har eller kan have haft adgang til dit internet på det pågældende tidspunkt? Vi opfordrer til at dette forhold undersøges grundigt også selv om forholdet kan være af ældre dato."

Ved mail af 11. oktober 2018 til bl.a. F orienterede Jeppe Brogaard Clausen om Retten på Frederiksbergs dom af 3. oktober 2018 i en sag mellem A og en person, fra hvis IP-adresse der var sket ulovlig fildeling af filmen "Film 6". Ved dommen fik A medhold. Dommen var vedhæftet mailen.

Den 9. august 2019 underskrev Jeppe Brogaard Clausen på vegne af E en "License agreement/granting of rights" mellem E1 ApS ("Licensor") og A ("Licensee"). Aftalen er ikke underskrevet af A Af aftalen, som var gældende fra samme dag, fremgår af pkt. 2 følgende:

" ...

2. GRANT OF RIGHTS

2.1 Licensor is the owner of the Copyright and/or related exclusive ancillary rights in the Works under international copyright law.

2.2 Licensor grants Licensee the non-exclusive right in relation to any alleged breaches of copyright arising out of the "peer to peer" copying of material across the internet.

2.3 Licensor grants Licensee the rights to use, reproduce and distribute the Works subject to this Agreement.

2.4 In case of any infringement or suspected or past infringement by any third party of copyright subsisting in the Works:

a) the Licensee shall, in its sole discretion, decide what action if any to take;

b) the Licensee shall have sole control over, and conduct of, all claims and court proceedings;

c) Licensee must, in its sole discretion, carry out all necessary steps to protect the copyrights of the Licensor;

d) Licensee may require the Licensor to lend its name to such proceedings and provide reasonable assistance, subject to the Licensee giving the Licensor an indemnity in respect of all costs damages and expenses that it may incur including an award of costs against it, directly resulting from the Licensor's involvement in such proceedings;

e) Licensee may receive material from internet service providers, the Court of Sweden, administrative, police and other authorities in relation to any alleged breaches of copyright arising from file sharing on the Internet;

f) Licensee may negotiate settlements, whether in court or out of court and do all and whatever necessary before any national or local courts, bailiffs, prosecutors, police and other state and/or administrative authorities; to protect the copy rights of the Licensor.

..."

Den 2. november 2020 underskrev F følgende vidneerklæring:

"Undertegnede, F, ..., bekræfter hermed følgende:

Jeg er tilknyttet de i bilag 12, som er forholdt mig, opregnede selskaber under filmproduktionsvirksomheden E, herunder siden 8. april 2016 som administrerende direktør i selskaberne E1 ApS (CVR nr. ...), herefter "E1 ApS", E3 ApS (CVR nr. ...), E4 ApS (CVR nr. ...) og E5 ApS (CVR nr. ...).

E1 ApS er et drifts- og administrationsselskab, som på vegne af de enkelte produktionsselskaber i E koncernen administrerer E's ophavsret-tigheder til film.

E4 ApS er et produktionsselskab, der udviklede og finansierede bl.a. filmene "Film 7" (oktober 2014), og filmen "Film 1" (marts 2016)

...

Den 5. oktober 2016 blev E1 ApS i "Producentforeningen", der er bran-cheorganisationen for producenter af film, præsenteret for A (herefter "A") og dets arbejde i Danmark med ophavsretskrænkelser for uden-landske filmproducenter.

Producentforeningen tilbød deres medlemmer en aftale med A, hvoref-ter A i eget navn indgav anmodning om edition over for teleselskaber på IP-adresser, hvorfra ophavsretskrænkelser af film tilhørende med-lemmet var konstateret på internettet.

Aftalen med A forudsatte, at A efterfølgende indleverede stævninger også i eget navn mod abonnenter, som ikke besvarede breve, hvilket bl.a. belyst ved udkast til stævningsmodel og første dom i fildelingssa-gerne, som jeg modtog 28. oktober 2016 ved e-mail, jf. bilag 23, og som jeg vedstår var (og fortsat er) en del af aftalegrundlaget.

Den 2. november 2016 fremsendte E1 ApS til A oplysninger om de film-titler, som skulle omfattes af aftalen, ved e-mailen i bilag 5, som er for-holdt mig, og som jeg var afsender på. Mailkorrespondancen i bilag 5 udgjorde den skriftlige aftale, der var mellem E1 ApS og A.

Det var ikke en del af brevmodellen, at A alene skulle være procesfuld-mægtig, og der blev med sikkerhed ikke mellem E1 ApS og A indgået licensaftale, som i aftalerne mellem A og udenlandske filmproducenter, jf. bilag 30, som er forholdt mig.

Den aftale, som var gældende mellem E1 ApS og A i november 2016, var, at retssagerne skulle føres i A eget navn, og A havde ret til at ind-lede retsforfølgning i relation til enhver påstået brud på ophavsretten i eller udenfor retten på de pågældende film udvalgt af E1 ApS. E1 ApS havde tidligere prøvet at anlægge denne type af retssager i eget navn, men det gav anledning til alt for meget besvær og negativ presseomtale.

I begyndelsen af 2017 gav retten editionspålæg over for danske inter-netudbydere med krav om udlevering af navn- og adresseoplysninger

på abonnenterne, der havde anvendt de IP-adresser, hvorfra bl.a. krænkelse af E's film var konstateret.

Teleselskaber udleverede navne- og adresseoplysninger til A med E filmtitler, hvorefter A sendte breve ud til danske internetabonnenter, hvis internetforbindelse havde været anvendt til download og deling, hvilket jeg blev holdt orienteret om bl.a. ved e-mail af 1. maj 2017, jf. bilag 27. E modtog ikke navne og adresser på danske internetabonnenter.

I foråret 2017 modsatte to internetudbydere sig editionsbegæring fra A om udlevering af abonnentoplysninger. Editionsagen, som omfattede film tilhørende E, blev ført ved Retten på Frederiksberg, hvor jeg som direktør for E afgav vidneforklaring 29. august 2017.

Jeg vedstår min vidneforklaring fra august 2017, der er optrykt i U.2019.2019ØLK, herunder *"Det er tre E-atitler, der er omfattet af nærværende sag", "E har haft indflydelse på, hvordan de breve, der sendes ud, formuleres", og "E har endnu ikke søgt abonnenter, men vil gerne gøre det"*.

Jeg er løbende holdt orienteret om de retssager, som A har ført i Danmark bl.a. vedrørende E filmtitler, jf. f.eks. e-mail af 11. oktober 2018 om udfaldet af en konkret retssag, jf. bilag 28.

Jeg vedstår også min erklæring af 5. maj 2020, herunder at *"E og A har siden 1. november 2016 haft et samarbejde angående beskyttelsen af immaterielrettigheder til værk ejet af E."* og *"E anerkender at A har retten til at rejse krav i A' eget navn mod påståede krænkere i retten", jf. bilag 2."*

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har i december 2020 sigtet Jeppe Brogaard Clausen for bedrageri i anledning af sagsanlæg, som denne har foretaget på vegne af A og et andet tilsvarende selskab. Efter det oplyste går sigtelsen bl.a. ud på, at han har skaffet sig eller andre uberettiget vinding ved at have fremkaldt, bestyret eller udnyttet en vildfarelse hos mindst 1.000 borgere om, at de skyldte 7.500 kr. for påstået ulovlig download og efterfølgende deling.

Af *"Declaration of understanding"*, som er indgået den 30. april 2021 og udfærdiget på såvel engelsk som dansk, og som er underskrevet af E1 ApS v/ F den 17. maj 2021 og af A v/ N og O den 29. april 2021, fremgår i den danske version bl.a. følgende:

"....

1. Baggrund og formål

- 1.1 E og A' har haft et længerevarende og har fortsat et samarbejde om retshåndhævelse af E's ophavsrettigheder til et antal specifikke filmtitler, som opregnet i E's e-mail af 2. november 2016 til A, herunder filmene med den engelske titel i parentes: "Film 8" ("..."), "Film 9", "Film 1" ("...") og "Film 10" ("..."), herefter benævnt "Filmene".
- 1.2 Formålet med denne erklæring er at supplere erklæringer fra E af 5. maj 2020 og 2. november 2020, samt vidneforklaringer fra E's direktør F, og give specifikation af de rettigheder, som E har givet til A.

2. Rettigheder givet fra E til A

- 2.1 Med henblik på, at A kan opfylde sin del af samarbejdet med E uden at krænke E's ophavsrettigheder, har E givet specifikke rettigheder til A.
- 2.2 E og A er enige om, at A er givet en række rettigheder med henblik på at undersøge, registrere og bevissikre krænkelser af E's film. Rettighederne givet til A er efter parternes opfattelse nødvendige for, at A kunne og fortsat kan udføre opgaverne uden at krænke E's ophavsrettigheder.
- 2.3 E og A er enige om, at A er givet og fortsat har kompetence til at føre retssager i A' eget navn vedrørende ansvaret for ophavsretskrænkelser af Filmene.

3. Specifikke rettigheder givet fra E til A.

- 3.1 E har overdraget A dispositionsret og rettigheder til begrænset brug af Filmene i forbindelse med de tekniske undersøgelser af krænkelser og i forbindelse med retssager anlagt af A i eget navn.
- 3.2 E har givet A ret til at gå ind på pirathjemmesider, som f.eks www.thepiratebay.se og søge efter Filmene.
- 3.3 E har givet A ret til at se Filmene på pirathjemmesider uden at krænke E's ophavsret.
- 3.4 E har givet A ret til at downloade links på disse sider til den ulovlige fil, der formodes at indeholde Filmene.
- 3.5 E har givet A ret til at monitorere fildelingsnetværk (peer-to-peer netværk) på internettet for delinger af Filmene.
- 3.6 E har givet A ret til at downloade den ulovlige fil, der formodes at indeholde en af Filmene.
- 3.7 E har givet A ret til at besigtige den ulovlige fil og konstatere, om den indeholder en af Filmene.
- 3.8 E har givet A ret til at bruge et eksemplar af Filmene til inspektion af ulovlige filer og foretage sammenligning med den ulovlige kopi.

- 3.9 E har givet A ret til at bruge et eksemplar af en original udgave af Filmene som kontrolkopi ved sammenligning mod kopier.
- 3.10 E har givet A ret til at sikre og gemme klip af en ulovlig kopi af en af Filmene uden at krænke E's ophavsret.
- 3.11 E har givet A ret til anlægge og føre retssager i eget navn på baggrund af de tekniske beviser, som A har bevissikret.

4. Afsluttende bestemmelse

- 4.1 Bestemmelserne i denne erklæring ændrer ikke ved tidligere afgivne erklæringer fra E eller på samarbejdet mellem E og A i øvrigt."

Der er fremlagt selskabsoplysninger fra C vedrørende A, hvoraf bl.a. fremgår, at N den 19. november 2019 er udpeget til "director", og at O samme dag er fra-trådt. Ligeledes den 19. november 2019 har N givet O fuldmagt til at handle på selskabets vegne. Af virksomhedens hjemmeside fremgår bl.a. følgende:

"A (formerly ...) represents a number of copyright holders. We help film and creative industries learn about the illegal distribution og copyright material as well at the technology used to obtain such information. We consult on how to use current technology to pursue copyright infringers as the use of peer-to-peer file sharing networks continues to grow. We also provide paralegal and copyright lawsuit tracking services to our clients."

Q og R, Norges teknisk-naturvidenskabelige universitet (NTNU), har efter anmodning fra Telenor udarbejdet en rapport af 10. oktober 2018 til brug for en sag mellem A og bl.a. Telenor om edition. Af rapporten fremgår bl.a. følgende:

" ...

3.3 Innhenting av beviser

Innsamlingen av bevisene i denne saken er gjort av det tyske firmaet "I", som benytter egen programvare (XX) til å overvåke P2P fildelingsnettverk. Dette er de i stand til å gjøre fordi koordineringen av P2P nettverk er åpne slik at ulike peers er i stand til å finne hverandre. At nettverket er åpent tillater XX å operere i nett-verket som en peer som er ute etter å laste ned data, og ved å logge IP-adresser hvor XX kan laste ned data fra vil en lage en oversikt over IP-adresser som laster opp data i en ... sverm.

Det er i retten lagt frem en ekspertrapport[3] som evaluerer troverdigheten av XX, og selv om denne rapporten er forholdsvis tynn og utelater mange detaljer ser ikke NTNU noen grunn til å betvile at XX er i stand til å samle inn korrekte data, basert på at det å samle inn den informasjonen som er lagt frem er forholdsvis trivielt. Med andre ord finner ikke NTNU noen grunn til å betvile de verdiene XX henter inn.

..."

Den rapport, der henvises til i note 3, er rapporten udarbejdet af Dr. J, "Evaluation of the system XX", februar 2014.

Af rapporten udarbejdet af G fremgår udover det, der er gengivet i byrettens dom, bl.a. følgende:

4 Test af logging

Jeg har testet loggingen foretaget af I ved at opstille en torrentklient og deltage i fildelingen af 3 forskellige udgaver af "London has fallen".

Jeg modtog fra I efterfølgende den i bilag 1 viste log. Jeg havde ikke på forhånd oplyst I noget om fra hvilken IP-adresse jeg ville foretage delingen ej heller hvilke klienter jeg ville anvende.

Loggen viser:

- I kollonnerne CET DATE og CET TIME tidspunktet for overførslen af fildelen fra min maskine til torrentklienten hos I.
- I kolonne IP vises IP-adressen på maskinen med min torrent klient.
- I kolonne FileHash vises hash-værdien for de filer jeg delte fra min torrent klient.

I har således korrekt logget, at de

- på angivne tidspunkter
- fra min IP-adresse
- har modtaget en fildel, fra filen med den angivne hashværdi

Loggingen I kunne fremlægge relateret til min deltagelse i fildelingen, var konsistent med den adfærd jeg udviste. De blå linjer i Bilag 1 viser tidspunkterne hvor jeg henholdsvis startede eller stoppede delingen af de enkelte filer".

Af den skønsrapport, som er nævnt i byrettens dom, fremgår yderligere bl.a. følgende:

" ...

Spørgsmål 11:

Skønsmanden anmodes om, på baggrund af det i sagen fremlagte bilag 2, at oplyse om det på baggrund af de fremlagte oplysninger, ensidigt og hævet over en hver tvivl, kan konkluderes, at den i sagen omhandlede film, rent faktisk er downloadet til den i sagen omhandlede IP-adresse.

Svar på spørgsmål 11:

Da der ikke findes grundlag for tvivl vedr. I's rapportering konkluderes det at der er blevet delt filer fra den aktuelle IP-adresse, som beskrevet i rapporten. ...

...

Spørgsmål IJ:

Skønsmanden bedes skønne om det findes mere sandsynligt at fildelingen beskrevet i bilag 2 er sket ved anden tilgang til WIFI end ved hacking? Skønsmand bedes oplyse om risikoen for, at personer ved hjælp af hacking tiltvinger sig adgang til andre personers computere for at foretage ulovlig fildeling, efter skønsmands vurdering er meget høj, høj, lav eller meget lav?

Svar på spørgsmål IJ:

Under forudsætning af, at fildelingen beskrevet i bilag 2 er sket ved uautoriseret adgang til WIFI, så er det mere sandsynligt at det er sket ved anden tilgang til WIFI end hacking (eksempelvis ved udlevering af password som det forudsættes i Spørgsmål 1), end ved hacking af WIFI-accesspunkt.

Risikoen for at en person søger at anvende en anden persons computer til at foretage ulovlig fildeling vil sandsynligvis hænge sammen med hvor nemt det vil være at tiltvinge sig adgangen, eg; jo sværere, jo lavere risiko.

..."

Af abonnementsvilkår for D Bredbånd fra juli 2017 fremgår bl.a. følgende:

" ...

7. Kundens ansvar

Kundens brug af kunstneriske, litterære og andre ophavsretsbeskyttede værker uden samtykke kan udgøre en krænkelse af tredjemands ophavsrettigheder. Brug af sådanne værker kan f.eks. ske ved distribution eller download. Det er kundens ansvar, at brugen af sådanne værker sker med tilstrækkeligt samtykke fra de relevante rettighedshavere.

8. Kundens misligholdelse (D's lukkeret)

I tilfælde af kundens væsentlige misligholdelse af forpligtelser i henhold til abonnementsaftalen er D berettiget til at afbryde kundens bredbåndsforbindelser og adgang til internettet eller begrænse kundens muligheder for brug af tjenesten.

Følgende forhold anses blandt andet for væsentlig misligholdelse:

- A. ...
- B. ...
- C. Kunden krænker tredjemands ophavsrettigheder ved download, distribution eller lignende.
- D. ...
- E. ..."

Forklaringer.

F har afgivet supplerende forklaring. Der er endvidere afgivet forklaring af O.

F har forklaret, at han er administrerende direktør i alle E's selskaber. Der blev ikke udarbejdet en skriftlig aftale i 2016 mellem A og E. Der blev i 2016 alene lavet en aftale pr. telefon og mail, men det, der efterfølgende er skrevet ned, er en bekræftelse af denne aftale.

Han kan vedstå sin forklaring for Retten i Horsens, gengivet i dom af 21. april 2021 (BS-37288/2019-HRS), hvoraf fremgår følgende:

"F har forklaret, at han er direktør i flere E-selskaber, blandt andet E1 ApS og E4 ApS.

Det, som har ført frem til situationen i dag, startede i 2009 i forbindelse med filmen Film 2, hvor de sammen med en tysk producent havde oplevet en heftig ulovlig trafik. Deres tyske distributør indgik derfor et samarbejde med et tysk advokatkontor om en "brevmodel". Det var E's første erfaring med, hvor meget deres film blev udnyttet ulovligt. Det var ikke lykkedes at forebygge via lov, og der var endelig en model, som var interessant at afprøve. De brugte brevmodellen i Tyskland i lidt over et år.

E havde i mange år haft et ønske om noget tilsvarende i Producentforeningens regi, men der var ikke enighed herom. E oplevede, at navnlig

unge mennesker ikke mærkede, at den ulovlige brug havde konsekvenser, og derfor havde de arbejdet på en løsning. E ville ikke kun gå efter bagmændene, som andre i branchen – blandt andet Rettighedsalliancen, der i øvrigt gjorde et kæmpe arbejde på den front.

Han korresponderede med Jeppe Brogaard Clausen om brevmodellen, og han forholdt sig ikke meget til, hvem der stod bag A (herefter A). A havde haft succes for udenlandske producenter, og der var kørt sager og gennemført aktiviteter. Det er først i dag, at det er kommet frem, at det er interessant, hvem der stod bag A. Han havde møder og korrespondance med Jeppe i 2016, men der blev ikke udarbejdet en licensaftale. Licensaftalen blev udarbejdet, da der blev efterspurgt noget mere formaliseret. Licensaftalen af 9. august 2019, ekstraktens side 244, var formaliseringen af samarbejdet, og licensaftalen ændrede ikke noget parterne imellem. Aftalen svarede til det, som han oprindeligt havde bedt om og forventet. Han og Jeppe havde talt om, at det ikke skulle foregå i Es navn. Han mente, at "det var større", og han ville derfor gerne have en aftale med nogen, der kunne håndtere hele processen, som E ikke selv skulle stå for.

E har på intet tidspunkt ville trække rettigheder tilbage, og det skulle ikke kun være en procesfuldmagt, som blev givet. Det var sommerferie, da der var brug for noget mere formaliseret. Han mener, at det var til brug for sager i Sverige, og han gav derfor fuldmagt til Jeppe til at underskrive.

E har givet lov til, at A kunne gå ind på "torrent-sites" som fx the piratebay, og A havde ret til at se film ulovligt uden at krænke E's rettigheder. A kunne også downloade film i en ulovlig fil til brug for deres undersøgelser, og A måtte bruge eksemplarer af filmen til at sammenligne filmen, som var downloadet. A måtte også gemme og sikre filer uden at krænke E's ophavsret. Man kan ikke foretage dette uden en tilladelse fra E.

E ville ønske, at de kunne have anmeldt forholdene til politiet, hvilket de har forsøgt. E havde i en forbindelse et møde med SØIK, som imidlertid gjorde det klart, at E måtte gøre noget via civile sager. E vurderede selv, at omfanget var ret stort, og derfor havde E ikke mulighed for selv at tage sig af det, hvilket var baggrund for aftalen med A. De giver dagligt delvise rettigheder til andre fx ved fremvisning i biografen, til brug for teater og til undersøgelse af ulovligheder i udlandet.

Han har forsøgt at italesætte brevmodellen i mange år, og han talte for det i Producentforeningen. Da de hørte om A, var E og K aktive i forhold

til fremgangsmåden. "Film 1" var en af de vigtigste film, da den kom ud i forlængelse af samtalerne om brevmodellen. Der sker altid ulovlig deling, når filmen har været i biografen. E oplever dog også, at deres film bliver delt, inden de kommer ud. Der er forskellige tidspunkter for udgivelse rundt om i verden. "Film 1" var udgivet i USA, og den lå på piratsites, inden E udgav filmen i Danmark. E håbede, at brevmodellen ville "optage" de fleste sager. I Tyskland var der en heftig pris, men i Danmark skulle brevmodellen gå efter deisen, "det var irriterende, men ikke ruinerende". De talte om, at der kunne være tilfælde, at hvor udgangen kunne blive en retssag, og det var med E's accept, at der blev anlagt retssager, og at dette kunne ske i A' navn. Det var en del af aftalen, at det kunne ende sådan.

Han ved ikke, om han har mødt O, men han tror det ikke. Han har helt sikkert ikke mødt den nuværende ejer af A. E har udgivet film i Filippinerne, men det er et meget lille marked.

Han ved ikke, hvorfor E var rekvirent i editionssagen, men det skyldes måske, at det var den første sag i forbindelse med deres snak. Han kan vedstå både erklæringen, "Declaration of Understanding" af 5. maj 2020, ekstraktens side 269, og vidneerklæring af 2. november 2020, ekstraktens side 276. E betalte et abonnement på 6-7.000 kr. for at deltage i ordningen med forfølgelse af alle film. De har modtaget noget, men det har ikke været en guldrandet forretning. Det har mest været omkostninger for E.

Det er en kæmpe frustration for E, at uanset hvor mange gode tiltag og lovlige streamingtjenester der er, så stiger den ulovlige brug. Analyserne viser, at det ulovlige mest sker, hvor det samme er tilgængeligt lovligt. Rettighedsalliancen har vist, at den ulovlige brug er steget med 10% under corona-pandemien, og de taber derved alt for mange penge.

Han er uddannet jurist, og hans primære opgave som direktør er at lave kontrakter vedrørende film. Det oprindeligt oplæg var, at Producentforeningen skulle koordinere indsatsen, da han var træt af, at E skulle tage alle "tæv og andet". De ville gerne have flere med i ordningen. Producentforeningen skulle tale med Jeppe, men de enkelte producenter skulle selv lave aftaler med Jeppe.

Han deltog ikke i mødet den 5. oktober 2016 i Producentforeningen. Han og L havde deres egne aftaler med Jeppe. Som det fremgår af mailkorrespondancen den 1. november 2016, ekstraktens side 209, koordinerede Producentforeningen, men han har selv talt med Jeppe. De aftalte også, hvordan E's breve skulle se ud. Han kan ikke huske, at han har set

oplægget fra Jeppe, men han holdt møder med Jeppe, der fortalte om A, som havde lavet større sager for udenlandske producenter. Producentforeningen skulle ikke være part, og det kan de sikkert heller ikke være. Han ved ikke, om der blev lavet noget via Producentforeningen, men han ved, at K og S også lavede aftaler med Jeppe.

Han laver mange aftaler, hvor der kun er håndslag. Han synes ikke, at det krævede en underskrevet aftale, da der var aftaler med Jeppe og møder. Han er kun gået op i, hvad han og Jeppe oprindeligt havde talt om.

Han deltog ikke under forelæggelsen ved sagen i Herning. Foreholdt dom afsagt af retten i Herning den 17. september 2020, side 2, nederst, forklarede vidnet, at han opfattede møderne som en aftale. Foreholdt dommens side 10, 2. afsnit, linje 20-23, forklarede vidnet, at den nævnte "aftale" af 5. maj 2020 er bekræftelsen i erklæringen, Declaration of Understanding, ekstraktens side 269. Den aftale, som han refererede til i 2016, er mailkorrespondancen. Jeppe havde fortalt om erfaringerne fra udlandet, og han blev introduceret for, at kontakten hed A, men han interesserede sig ikke yderligere for det. Det afgørende var materien om tiltag mod ulovlige downloads. Han ved ikke, om licensaftalen af 9. august 2019 er præsenteret for A. Han har ikke undret sig over, at den ikke var underskrevet af A, som han ikke er mistroisk over for. Han ved ikke præcist, hvad det var vedrørende sagerne i Sverige, som gav anledning til den skriftlige aftale, men som han husker det, skulle der bruges et mere formaliseret dokument. Han har aldrig været i kontakt med A.

E2 ApS, nu E4 ApS, havde oprindeligt ophavsretten til "Film 1". Filmen blev lavet i co-produktion, og det er derfor kompliceret. De har E-selskaber i Norge og Tyskland, både i Ø-by og i Å-by, som har ophavsretten sammen med E4 ApS. "Film 1" blev overordnet produceret af E2 ApS. Ophavsretten ligger fordelt mellem de fire selskaber, men E2 ApS er hovedproducent, og det er typisk det selskab, som håndterer rettigheder efterfølgende og laver aftaler om distribution. E1 ApS indgår på vegne alle E-selskaber aftaler med tredjemand, hvis der skal aktiveres retssager, teaterrettigheder eller "remake-rettigheder". De har interne aftaler om dette, men det fremgår ikke på skrift. De har gjort sådan i 20 år uden, at det har givet problemer.

E indgik aftale om brevmodellen med et firma, A, som kunne foretage analyser og alt det, der hører med. En del af ophavsretten er, at man skulle kunne stille eksemplarer til rådighed. E gik ikke detaljeret ind i, hvad der skulle bruges for at afdække området. A måtte bruge filmen

til det formål, som aftalen havde, og der var derfor brug for en aftale herom. Det afgørende var at forfølge den, som havde forbrudt sig og opkræve betaling herfor. A må ikke vise filmen for andre, som man gør det i en biograf.

Der er givet de nødvendige ophavsrettigheder videre fra E2 ApS til E1 ApS og derfra til A. Ophavsretten er spredt ud i en kæmpe palette af delelementer. Man giver tilladelser til de forskellige dele af brugen, og der er aftaler, hvor det ligger i aftalen, at fx en instruktør har en rettighed, som giver instruktøren mulighed for at påtale en krænkelse, hvis E ikke selv gør det.”

”Film 1” havde et budget på ca. 40 mio. kr. Da filmen udkom, var ordningen den, at dvd’en med filmen først kom ud et halvt år efter premieren. Dvd’en blev solgt til 150 kr., og heraf fik E 60-70 kr. Det er svært at sætte et nøjagtigt tal på betydningen for E’s indtjening, når en film downloades ulovligt. De digitale film, som sælges nu, koster også omkring 150 kr. En biografbillet koster ca. 100 kr. Det største problem er, hvis der ikke skabes respekt om ejerskabet til filmrettighederne. Det kan betyde, at en hel generation har den opfattelse, at man bare kan downloade film uden betaling, og det vil være et kæmpe problem for branchen.

Det er korrekt, at E har givet A ret til at anlægge sagerne i eget navn. Aftalen med A indebærer således, at A har eneret til at påtale krænkelse, og at E derfor selv er afskåret derfra. E har heller ikke givet andre mandat til at påtale krænkelse. Rettighedsalliancen havde kun retten til at gå efter bagmændene, som stillede teknikken til rådighed for krænkelsen.

O har forklaret, at han er tysk statsborger. Han er erhvervskonsulent for flere forskellige virksomheder, bl.a. filmselskaber, herunder A. Han har udviklet en software, der kan modvirke ulovlig fildeling, og han grundlagde i den forbindelse A i 2014. A hjælper filmselskaber med at håndhæve deres rettigheder og yde rådgivning herom. A foretager også målinger af omfanget af ulovlige film-delinger. A samarbejder med ca. 60 filmvirksomheder og repræsenterer ca. 2.000 filmtitler. Det er ikke de helt store filmselskaber, A repræsenterer, men der er tale om større, uafhængige selskaber. Han har mange gange mødt lederne af disse selskaber. Man kan læse om A på virksomhedens hjemmeside. A arbejder på at opnå indflydelse på lovgivningen om pirateri, både selvstændigt og gennem organisationer, som gør opmærksom på problemet. A er repræsenteret i en række lande, herunder Storbritannien, Canada, USA, Australien, Tyskland og de skandinaviske lande. A er registreret i det engelsk virksomhedsregister. Adressen på ... i London, som fremgår af den fremlagte udskrift af registeret, tilhører en virksomhed, der leverer kontorfaciliteter. Det er sædvanligt i England at leje sig ind sådanne steder. Han fratrådte som direktør i virksomheden den 19. november 2019, idet han ønskede at fokusere på andre

projekter og have mere tid til sin familie. Direktøren hedder nu N, og virksomheden ejes af T. Han er stadig knyttet til virksomheden som konsulent vedrørende strategi og kundeforhold, og han har en fuldmagt fra A vedrørende dette arbejde. Når det er ham, der afgiver forklaring på vegne af A, skyldes det, at den foreliggende sag er begyndt under hans ledelse, og derfor har han bedst kendskab til den.

Ulovlig fildeling er et problem for mindre selskaber, bl.a. fordi producenten typisk ikke har ressourcer til at hyre advokater særskilt ved de forskellige værneting. Producenterne vil derfor gerne have ét sted, hvor de kan henvende sig, og det kan de hos A. Det er nødvendigt for A at få tildelt rettighederne for at kunne henvende sig til retten, indlede efterforskning og tilgå pirathjemmesider mv. Fremgangsmåden ved overdragelsen af rettighederne er meget forskellig, fordi der er tale om 60 forskellige producenter. Nogle gange sker det via advokater, og overdragelsen kan ske både skriftligt og telefonisk.

Retten til at tilgå pirathjemmesider er en af de vigtigste rettigheder, således at en film fra et website kan fremskaffes uden at krænke producentens ret. Det er nødvendigt at se filmen for at fastslå, at det er en fil, der krænker retten, og ikke fx ferie billeder. Retten til at overvåge netværk skal også overdrages. Det samme gælder retten til at sikre, undersøge og opbevare ulovlige klip, således at bevist kan fremlægges, hvis sagen ender i retten, ligesom der skal ske overdragelse af retten til at føre sagerne i A's navn.

Licensaftalen af 1. juni 2016 mellem A og X1, som er en amerikansk virksomhed, er et typisk eksempel på rettighedsoverdragelse. Aftaler er ikke altid skriftlige, men kan også indgås telefonisk, ved personligt fremmøde eller ved mail.

I er et tysk dataovervågningsselskab, der overvåger og efterforsker rettighedskrænkelser. Oplysningerne gemmes i en database. Systemet er brugt i hele verden, blandt andet i USA og Tyskland. Han er bekendt med, at der er lavet test af systemet i mange lande, herunder i Danmark, Sverige, Tyskland og Norge. Han kender den danske undersøgelse, som er lavet af cand. polyt., civilingeniør G, og den norske undersøgelse, der er lavet af Q og R. XX testes mindst en gang årligt, og hvis der er større ændringer i systemet, så oftere. Han yder konsulentbistand til I, men han har ikke noget ejerskab til virksomheden. Udskriften side 451 i ekstrakten er en logfil fra XX vedrørende overvågningen af "Film 1" tilført oplysninger fra DD. "SwarmSize" er det antal IP-adresser, der deltog i delingen og brugen på det pågældende tidspunkt. Han er også bekendt med den rapport, som dr. J har lavet vedrørende XX.

Der er på ingen måde tale om, at A selv deler film via et netværk. Dels er det lodret i strid med formålet med selskabets virksomhed, nemlig at undgå ulovlig filmdeling, dels er det ulovligt.

... er en software, der hentes fra internettet til brug for fildeling. Hvis man er vant til at arbejde med computere, er det ikke kompliceret at anvende, idet der bare skal downloades nogle filer. Skærmsprintet fra thepiratebay, ekstrakten side 663, viser 9 steder, hvor man har adgang til at hente ...'s vedrørende "Film 1". Skærmsprintet, ekstrakten side 666, viser, at "Film 1" downloades og uploades i BluRay kvalitet. Nederst på printet kan man se, hvor mange der henter og deler. På skærmsprintet, ekstrakten side 667, kan man se hash-værdien, der ligesom et fingeraftryk er en unik betegnelse for en film. Når man har filen på sin computer, begynder ...-klienten straks at viderelede filen.

Han assisterede i 2009 E med at håndhæve selskabets rettigheder i Tyskland vedrørende filmen "Film 2", der var en af de mest piratkopierede film i 2009. Han havde da kontakt med E i Danmark. Han arbejdede sammen med selskabets advokat og mødtes ikke med F.

A begyndte i 2012 at arbejde på at finde frem til en erfaren ophavsretsadvokat i Danmark. Derved kom han i kontakt med advokat Jeppe Brogaard Clausen. De mødtes og drøftede, hvordan de mange krænkelser kunne gribes an, herunder talte de om brevmodellen. A havde på et tidspunkt også kontakt til en anden advokat, som førte en testsag, men derefter har der kun været kontakt med advokatfirmaet ..., nu H Law Firm. Han er bekendt med, at advokatfirmaet U har anvendt samme model som A, og de har sammen drøftet vanskelighederne i forhold til dataudbyderen. Advokatfirmaet U var mere aggressive, end A ønskede. A har via en løbende opdatering fra advokaten fulgt med i de sager, der har været i Danmark, herunder antallet af breve, der blev sendt ud, og stævninger.

Han hørte i januar 2015 første gang om danske filmselskaber, der var interesserede. Jeppe Brogaard Clausen spurgte, om A kunne se på, hvor høj graden af krænkelser var. Advokaten skulle bruge oplysningerne i forhold til Producentforeningen, som er en gruppe, der varetager interesser for danske filmselskaber. Han havde ikke i den forbindelse selv kontakt til Producentforeningen, men han så mails fra foreningen til Jeppe Brogaard Clausen, så han vidste, hvad der skete. Han har mailet med Jeppe Brogaard Clausen om bidrag til en henvendelse, som Producentforeningen ville rette til Kulturministeriet, og om tal og målinger vedrørende flere forskellige film, der skulle bruges i forhandlinger med Producentforeningen om en brevmodel. Brevmodellen, der havde været meget effektiv i Tyskland, gik ud på, at personer, der illegalt havde downloadet film, fik et brev med påbud om ophør og bøde. Modellen er også anvendt i bl.a. Storbritannien og USA. Modtagerne af brevene kalder fremgangsmåden for "copyright trolling", fordi de er mindre glade for brevene. Produktionselskaberne er imidlertid glade for modellen.

Jeppe Brogaard Clausens mail af 19. september 2016 til vidnet vedrører en præsentation for en større gruppe af danske filmselskaber. A havde foretaget undersøgelser forud herfor af antallet af krænkelse. Formålet med præsentationen var at vise dem omfanget af krænkelse med henblik på at overbevise dem om fordelene ved brevmodellen. Brevmodellen blev første gang anvendt i sommeren 2016 i forbindelse med premieren på filmen "Film 5" med den danske skuespillerinde V. Det førte også til en retssag.

Påstandsbeløbet vedrørende krænkelsen afgøres af den lokale advokat på baggrund af dennes kendskab til det generelle indtægtsniveau mv. Beløbet på 7.500 kr., som påstanden lyder på i de danske sager, er lavere end i andre lande. I USA ses fx krav på op til 500.000 danske kr. I andre europæiske lande er kravet 1.200 euro, fx i Tyskland. Samarbejdet med E blev etableret gennem Producentforeningen.

Det kan godt passe, at sagen mod B blev indledt i oktober 2016. Der var over 10.000 sager på det tidspunkt.

A modtog fra E en liste med film, som skulle indgå i ordningen. Det var starten på samarbejdet med E. Det skete som led i samarbejdet med Producentforeningen. Der blev ikke indgået en skriftlig aftale med E.

Stævningen mod B blev i overensstemmelse med aftalen mellem A' advokat og E indgivet i A' eget navn. Det er A' strategi at samle alle film fra et selskab i én gruppe, så en klient kun skal henvende sig ét sted i forhold til retshåndhævelsen i tilfælde af digitale krænkelse. E var efter aftalen afskåret fra selv at indgive stævning, og A havde således en eksklusiv ret til at føre sagerne. Retten til retshåndhævelse var også afskåret i forhold til andre led, fx distributører. A anbefalede i meget bestemte vendinger sine klienter, at de bevarede alle rettigheder i forhold til distributører med henblik på, at retten til retshåndhævelse kunne overdrages til A Det har hele tiden været tydeligt, at A skulle være sagsøger.

Han er bekendt med licensaftalen af 9. august 2019 mellem A og E. Det er en femårig aftale, som gælder i 5 lande og som efter punkt 2.4 b) indebærer, at sager anlægges i A's navn. Punkt 2.4.d) tager højde for, at A kan have behov for assistance fra licensgiveren til fx biintervention.

Han underskrev ikke "Declaration of understanding" af 5. maj 2020 mellem E1 ApS og A, da der var tale om en viljeserklæring, men han er bekendt med den. Han har underskrevet "Declaration of understanding" af 30. april 2021 mellem samme parter. Det skyldes, at det er ham, der har udarbejdet dokumentet.

W driver en virksomhed, der ligner A. Han kender ejeren, og de taler godt sammen. De taler fx om nye beslutninger, men der er tale om to separate selskaber uden ledelsesmæssigt overlap.

Brevmodellen blev anvendt, hvis der var konstateret en krænkelse. Det er sædvanligvis en beslutning, som kun en advokat kan træffe, om der skal anlægges en retssag. I nogle lande er det kun advokaten, der må tage den beslutning, men hvis der er muligt, agerer A som konsulent og er med til at træffe beslutningen sammen med A' advokat. De kigger på data i sagen, antal downloads, antallet af delinger, og hvor længe det har stået på. De fleste af klienterne har outsourcet beslutningen på grund af mængden af sager og bliver kun involveret, hvis der fx er behov for et vidne. Han har ikke kendskab til, at E er blevet involveret i sagerne vedrørende "Film 1".

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

A og E har yderligere henvist til EU-Domstolens dom af 17. juni 2021 i sag C-597/19 *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited mod Telenet BVBA*, der angår deling af film via et peer-to-peer netværk, herunder spørgsmålet om søgsmålskompetence for selskabet W, der udfører opgaver svarende til dem, A har udført.

A og E har uddybende anført følgende i fælles processkrift af 21. maj 2021:

"2.1. Lovgrundlag og retspraksis om overdragelse af påtaleret

A og E1 ApS gør gældende, at ophavsmanden i henhold til ophavsretslovens §§ 53 og 56 helt eller delvis kan overdrage sine ophavsrettigheder, og at filmproduktionselskabet E4 ApS med binavn E2 ApS efter koncerninterne forhold har overdraget rettigheder, herunder ophavsretten, vedrørende filmen "Film 1" til E1 ApS.

A og E1 ApS gør gældende, at der på ophavsretsområdet gælder aftalefrihed uden formalitetskrav, og at rettigheder dermed kan overdrages eksplicit uden anvendelse af en formel skriftlig licensaftale.

Vestre Landsret fandt i overensstemmelse hermed i dom trykt som UfR 1958/883 VL, at erhververen af en eneret til fremstilling af et møbel ansås for påtaleberettiget uden at dette udtrykkeligt var nævnt i overdragelsen.

Tilsvarende fandt Højesteret i dom af 22. marts 1985, U.1985.389H, at et forlag var beføjet til at påtale rettighedskrænkelser, da forlaget måtte som ”indehaver af ophavsretten, enten direkte eller ved erhvervelse gennem aftaler og ansættelsesforhold, være beføjet til at påtale krænkelser”, selvom der ikke var fremlagt en overdragelsesaftale i sagen.

I overensstemmelse hermed fandt Vestre Landsret i dom af 30. april 2014, U.2014.2237V (Faarup Sommerland), at påtaleretten kan følge af enkel aftale eller simpel forfattet fuldmagt, og at sagsøgeren (selvstændigt salgskontor for et amerikansk selskab) var påtaleberettiget for en ophavsretlig krænkelse på baggrund af en erklæring indleveret efter sagens anlæg, hvor den oprindelige rettighedshaver bekræftede, at påtaleretten var overdraget mundtligt, uden at der på noget tidspunkt var udfærdiget en formel overdragelsesaftale.

Det gøres gældende, at beviskravet til en påtaleret efter retspraksis er begrænset, idet påtaleretten kan følge af mundtlig aftale eller simpel fuldmagt, og at den oprindelige rettighedshaver kan bekræfte, at påtaleretten er givet mundtligt, uden at der på noget tidspunkt er udfærdiget en formel overdragelsesaftale, jf. UfR 1958/883 VL og U.2014.2237V.

2.2 E1 ApS har givet A påtaleret til filmen ”Film 1”

A og E1 ApS gør gældende, at A’ påtaleret i nærværende sag er godtgjort, idet den uklarhed om skriftlig aftale, som forelå ved Retten i Hernings vurdering af nærværende sag i september 2020 (pkt. 2.2.1 nedenfor), og den uklarhed om de specifikke rettigheder overdraget, som forelå ved Østre Landsrets vurdering af en række kæresager i december 2020 (pkt. 2.2.2), er afklaret ved ny forklaring fra direktør F under en efterfølgende sag behandlet ved Retten i Horsens (pkt. 2.2.3) og ved fælleserklæring af 30. april 2021 underskrevet af A og E1 ApS (pkt. 2.2.4).

2.2.1 Der forelægger ikke længere usikkerhed om skriftlig aftale

A og E1 ApS gør gældende, at Retten i Hernings afvisning af nærværende sag i 1. instans ved dom af 17. september 2020 beroede på, at byretten ”ikke med sikkerhed [kunne] fastslå, om der har været en skriftlig aftale”, hvorfor A blev underlagt et skærpet beviskrav.

A og E1 ApS gør gældende, at den uklarhed, som forelå ved vurderingen af sagen i 1. instans, er afklaret ved efterfølgende ved forklaring for Retten i Horsens af E1 ApS' direktør og ved A og E1 ApS' fælles erklæring, jf. nedenfor.

A og E1 ApS gør hertil gældende, at de konkrete omstændigheder i sagen, som førte til Retten i Hernings afvisning af sagen for retten, ikke forelægger under ankesagen.

2.2.2. De specifikke rettigheder givet til A er angivet af E1 ApS

A og E1 ApS gør gældende, at Østre Landsrets kendelser af 4. december 2020, hvorved en række sager anlagt af A blev afvist for retten, beroede på, at landsretten ikke fandt det godtgjort, at A var påtaleberettiget, idet en fremlagt erklæring "ikke specifikt angiver, hvilke rettigheder der overdrages fra E til A", jf. bilag 38, side 5.

A og E1 ApS gør gældende, at E1 ApS den 2. november 2016, jf. bilag 13, gav A rettigheder til de i e-mailen anførte filmværker, heriblandt filmen "Film 1", og at det var indeholdt i parternes aftale, at A blev givet en række specifikke rettigheder, herunder påtaleret i eget navn til at føre sager angående ophavsretlige krænkelse ved fildeling over internettet af de anførte filmværker.

A og E1 ApS gør gældende som aftaleparter samstemmende at have bekræftet i nærværende sag, at der siden 2016 har været en aftale mellem parterne om, at A har søgsmålskompetence for en række specifikke E-film, hvilket aftaleparterne senest har bekræftet i fælleserklæring af 30. april 2021, jf. bilag 68.

A og E1 ApS gør gældende, at de specifikke rettigheder, som er givet fra E1 ApS til A fremgår af det fælles processkrift af 31. marts 2021, pkt. 2.4. og er bekræftet i fælleserklæring af 30. april 2021, underskrevet af både A og E1 ApS, jf. bilag 68, der er fremkommet efter Østre Landsrets afgørelse af 4. december 2020.

A og E1 ApS gør hertil gældende, at E1 ApS' direktør for Retten i Horsens den 17. marts 2021 i sag BS-37288/2019-HRS, jf. bilag 67, vedrørende de specifikke rettigheder tilsvarende forklarede, at:

- E har givet lov til, at A kunne gå ind på "torrent-sites" som fx the piratebay,
- og A havde ret til at se film ulovligt uden at krænke E's rettigheder.

- A kunne også downloade film i en ulovlig fil til brug for deres undersøgelser, og
- A måtte bruge eksemplarer af filmen til at sammenligne filmen, som var downloadet.
- A måtte også gemme og sikre filer uden at krænke E's ophavsret.
- Man kan ikke foretage dette uden en tilladelse fra E."

A og E1 ApS har i fælles erklæring af 30. april 2021 bekræftet og yderligere specificeret, hvilke rettigheder som er givet fra E1 ApS til A, jf. bilag 68.

2.2.3. Es Administration forklaring for Retten i Horsens i sag BS-37288/2019-HRS

A og E1 ApS gør gældende, at Vestre Landsret på samme vis som Retten i Horsens i sag BS-37288/2019-HRS, jf. bilag 67, kan lægge til grund, at rettighederne, herunder ophavsretten, til film produceret i E-koncernen er overdraget til E1 ApS, og at dette også omfatter rettighederne til "Film 1".

Vestre Landsret kan desuden på samme vis som Retten i Horsens i sag BS-37288/2019-HRS lægge til grund, at det var E1 ApS' ønske at anvende "brevmodellen" for at begrænse brugen af ulovlige downloads og fildeling af film, og at E1 ApS "ikke selv kunne stå for det", at E1 ApS derfor indgik et samarbejde med A via dennes advokat, og at der ved samarbejdets indgåelse ikke blev indgået en skriftlige licensaftale.

A og E1 ApS gør gældende, at det ikke kan lægges til grund, at A' påtaleret ikke er godtgjort med henvisning til, at hverken "License agreement" dateret 9. august 2019, jf. bilag 64, eller erklæringen af 5. maj 2020, jf. bilag 11, angiver hvilke specifikke film de to dokumenter omfatter, idet den specifikke film "Film 1", der er omfattet af parternes aftale, fremgår af e-mail af 2. november 2016, jf. bilag 13, og erklæring af 2. november 2020, jf. bilag 65, fra E1 ApS, samt den fælles erklæring af 30. april 2021, jf. nedenfor.

2.2.4 Fælles erklæring af 30. april 2021 med angivelse af specifikke rettigheder overdraget

A og E1 ApS gør gældende, at den fælles erklæring af 30. april 2021, jf. bilag 68, udarbejdet til nærværende sag for Vestre Landsret, godtgør, at der er sket en sådan rettighedsoverdragelse fra E1

ApS til A, at A har søgsmålskompetence til at føre sagen i eget navn.

A og E1 ApS gør gældende, at den fælles erklæring af 30. april 2021 supplerer erklæringerne fra E1 ApS af 5. maj og 2. november 2020 samt vidneforklaringer fra F, jf. bilag 68, pkt. 1.2.

A og E1 ApS gør hertil gældende, at den fælles erklæring af 30. april 2021 specifikt angiver, hvilke rettigheder der er overdraget fra E1 ApS, og det omfatter de specifikke rettigheder, der fremgår af erklæringens pkt. 3.1-3.11.

A og E1 ApS gør gældende, at fremgår af den fælles erklæring af 30. april 2021, pkt. 3.11, at "E1 ApS har givet A ret til at anlægge og føre retssager i eget navn på baggrund af de tekniske beviser, som A har bevissikret."

A og E1 ApS gør gældende, at det ikke kan lægges til grund, at A's påtaleret ikke er godtgjort med henvisning til, at de fremlagte erklæring fra E1 ApS ikke angiver hvilke specifikke rettigheder der overdrages til A, idet de specifikke rettigheder fremgår af E1 ApS' processkrift af 16. marts 2021, pkt. 2.4, idet E1 ApS under vidneforklaring for Retten i Horsens i sag BS-37288/2019-HRS angav de specifikke rettigheder, der var overdraget til A, jf. bilag 67, og idet de specifikke overdragne rettigheder fremgår af den fælles erklæring af 30. april 2021, jf. bilag 68.

Den fælles erklæring af 30. april 2021 er underskrevet af både A og E1 ApS, og A og E1 ApS gør gældende, at det ikke kan lægges til grund, at A's påtaleret ikke er godtgjort med henvisning til, at A ikke har tiltrådt visse dokumenter eller en repræsentant for A ikke har afgivet forklaring herom, idet A under sin sagsførelse har tiltrådt de nævnte dokumenter, og idet der i øvrigt efter ophavsretslovens bestemmelser og retspraksis alene ses at gælde et krav om, at sagsøger skal godtgøre, at ophavsmanden har overdraget påtaleret, samt da A har tiltrådt den fælles erklæring af 30. april 2021, jf. bilag 68.

2.3 Opsamling vedrørende spørgsmålet om søgsmålskompetence

A og E1 ApS gør gældende, at der ved E1 ApS' indtræden i sagen ved biintervention og afgivne erklæring til støtte for A's påtaleret i eget navn ikke

længere forelægger tvivl om, at E1 ApS ikke alene har tildelt A en procesfuldmagt, hvilket var tilfældet ved Østre Landsret domme af 8. april 2020, jf. bilag 10.

A og E1 ApS gør også gældende, at der ved E1 ApS' indtræden i sagen ved biintervention, afgivne erklæringer og vidneforklaring for Retten i Horsens i sag BS-37288/2019-HRS ikke længere kan forelægge tvivl om, hvilke specifikke rettigheder, der er overdraget til A, hvilket ikke var tilstrækkelig belyst ved Østre Landsrets domme af 4. december 2020, jf. bilag 38.

A og E1 ApS gør desuden gældende, at A's påtaleret skal vurderes konkret på baggrund af beviserne i den enkelte sag, og at Østre Landsrets kendelser af 21. maj 2021, jf. bilag 70, bekræfter, at vurderingen af påtaleret skal baseres på alle beviser i sagen, jf. bilag 70.

A og E1 ApS gør på den baggrund gældende, at det er godtgjort i nærværende sag, at A er påtaleberettiget for den ophavsretlige krænkelse af E-filmen "Film 1".

A har i relation til spørgsmålet om B's ansvar for krænkelse af ophavsretten uddybende anført følgende i ankestævningen:

"2. Bevisbyrde indenfor husstanden

2.1. Ansvarsgrundlaget (EU-retspraksis)

Immaterielle rettigheder, herunder ophavsret til filmværker, nyder en særlig beskyttelse, og rettighedshavere skal sikres passende sanktioner og retsmidler over for krænkelse, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og være afskrækkende, jf. artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29/EF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29/EF, og præmis 30-33 og 55 i EU-Domstolens dom i C-149/17.

EU-Domstolen har i den præjudicielle dom i sag C-484/14, præmis 99-100, fastslået, at "en foranstaltning, der har til formål at sikre internetforbindelse ved hjælp af et password, anses for at være nødvendig for at sikre en effektiv beskyttelse af den grundlæggende ret til beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret".

EU-generaladvokaten har i sit forslag til afgørelse af sag C-149/17 fremhævet i præmis 29, at krænkelse begået via internettet ikke

efterlader fysiske spor, og at "det eneste spor, det normalt er muligt at finde, er den IP-adresse, fra krænkelse er blevet begået".

EU-Domstolen har i den præjudicielle dom i sag C-149/17, præmis 55, i en sag vedrørende en abonnent med en internetforbindelse lukket med adgangskode fastslået, at EU-retten "er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, således som den er blevet fortolket af den kompetente nationale retsinstans, og hvorefter erstatningsansvaret for indehaveren af en internetforbindelse, ved hjælp af hvilken der er begået krænkelse af ophavsretten ved fildeling, ikke ifaldes, såfremt forbindelsesindehaveren nævner mindst et familiemedlem, som havde adgang til denne internetforbindelse, uden at have meddelt nærmere detaljer vedrørende tidspunktet for og arten af dette familiemedlems brug af internettet".

A gør gældende, at der således er en formodning for ansvar for indehaveren af en internetforbindelse med kode, som ikke bortfalder ved, at forbindelsesindehaveren uden yderligere oplysninger nævner mindst et familiemedlem, som også har haft adgang til forbindelsen, idet der er et tungtvejende hensyn at tage til den effektive retshåndhævelse af ophavsretten.

2.2. Ansvarsgrundlaget (national retspraksis)

EU-Domstolens præmis 55 i sag C-149/17 ses fulgt af danske domstole, både i sager hvor abonnenten efter en konkret vurdering er dømt, og i sager hvor abonnenten er frifundet.

Østre Landsret udtalte ved kendelse af 26. marts 2020 i sag BS-53766/2019-OLR, jf. bilag 35, at en lignende sag om en abonnents ansvar for download og deling af film ikke havde principiel karakter og derfor ikke skulle behandles ved landsretten i 1. instans, "idet sagen i første række beror på en konkret bevismæssig vurdering af [abonnentens] brug af den IP-adresse, som ifølge sagsøgeren har været anvendt til den ophavsretlige krænkelse".

A's førte beviser for, at der er sket en ophavsretlig krænkelse fra B's internetforbindelse, medfører at der opstår en formodning for, at B er ansvarlig, og at B skal føre et vist bevis for ikke at ifalde et ansvar for krænkelsen.

2.3. B's forklaring og beviser

B har for byretten forklaret, at han i oktober 2016 boede på adressen Z-gade 26 i Æ-by, og at han havde en trådløs internetforbindelse beskyttet med en adgangskode.

B er nærmest til at have foretaget krænkelsen, idet hans internetforbindelse efter B's forklaring var beskyttet med en adgangskode.

B har ikke dokumenteret sin færden på tidspunktet for krænkelsen, hvorfor det må lægges til grund, at B befandt sig hjemme med adgang til internetforbindelsen på tidspunktet den 15. oktober 2016 kl. 12:30.

B kan ikke alene ved sin egen forklaring afkræfte formodningen for at det er ham der har foretaget krænkelsen, hvis han ikke kan påvise omstændigheder, der med stor sikkerhed udelukker muligheden for, at han har foretaget krænkelsen.

B forklaring for byretten om, at "Han ved ikke, hvad han lavede lørdag den 15. oktober 2016, og han har ikke spurgt sin ægtefælle og søn om, hvor de var den dag, hvilket også så lang tid bagefter vil være umuligt at finde ud af." udgør ikke omstændigheder, der med stor sikkerhed udelukker muligheden for, at han har foretaget krænkelsen.

B's forklaring alene om, at han ikke har downloadet og delt filmen, kan ikke afkræfte formodningen for, at det er ham, der har foretaget krænkelsen, hvorfor han bør findes ansvarlig for krænkelsen, hvilket følger af både trykt landsrets- og højesteretspraksis, jf. U 2011.1736H og U 2009.280V.

B ved sin forklaring om "han har ikke spurgt sin ægtefælle og søn om, hvor de var den dag" trods anledning hertil, ikke har redegjort eller dokumenteret nærmere for hvem, der kan antages at have downloadet eller fildelt på det pågældende tidspunkt.

Det må ud fra B's forklaring om, at "Han har kigget i nogle gamle kalendere, men det er ikke lykket ham at finde ud af, om de havde gæster", lægges til grund, at der ikke var gæster til stede med adgang til internetforbindelse på krænkestidspunktet.

Det bør tillægges processuel skadevirkning, at B ikke har besvaret A' provokationer, jf. retsplejelovens § 344, stk. 2.

3. Bevisbyrde udenfor husstanden

3.1. Ansvar ved udlevering af kode til tredjemand uden for husstanden

Handlinger i strid med abonnementsvilkårene skal indgå i den frie bevisbedømmelse og i den samlede culpavurdering.

Det fremgår af D's (DD A/S) abonnementsvilkår, at "Tjenesten må ikke stilles til rådighed eller anvendes til formidling af trafik for andre end kunden eller dennes husstand/virksomhed eller en eventuel bruger.", jf. bilag 4, side 4, første spalte, og at "Kundens brug af kunstneriske, litterære og andre ophavsretsbeskyttede værker uden samtykke kan udgøre en krænkelse af tredjemands ophavsrettigheder Brug af sådanne værker kan f.eks. ske ved distribution eller download. Det er kundens ansvar, at brugen af sådanne værker sker med tilstrækkeligt samtykke fra de relevante rettighedshavere.", jf. bilag 4, side 16, første spalte.

B er ansvarlig for at opbevare sin adgangskode på betryggende vis, så internetforbindelsen ikke stilles til rådighed eller anvendes til formidling af trafik for andre end B og dennes husstand.

B har ved en eventuel videregivelse af koden til flere personer eller fjernelse af koden i strid med abonnementsvilkårene udvist uagtsomhed.

3.2. Bevisbyrde for indbrud på internetforbindelsen (hacking)

B er kunde hos D (DD A/S), der udleverer trådløse routere beskyttet med WPA2-kryptering og individuel kode for den enkelte kunde, jf. bilag 7, hvorfor det må lægges til grund, at krænkelse som det klare udgangspunkt er foretaget af B.

B er nærmest til at belyse, hvorvidt hans internetforbindelse har været udsat for hacking, og hacking må udelukkes som udokumenteret og usandsynligt.

Det er mindre sandsynligt, at en tredjemand skulle have foretaget deling af filmen fra B's internetforbindelse, hvilket forudsætter at vedkommende skulle have opholdt sig i fysisk nærhed af routeren efter en skønsmands vurdering, jf. bilag 5, side 5, spørgsmål IA.

4. Konklusion vedrørende ansvar

A har løftet bevisbyrden for, at B er ansvarlig for fildelingen af filmen "Film 1", idet B selv har foretaget krænkelse, og hvis retten kommer til det modsatte resultat, idet B ved sin uforsvarlige disponering over internetforbindelsen har handlet uagtsomt."

B har heroverfor anført, at der ikke findes en skriftlig aftale mellem advokat Jeppe Brogaard Clausen og E1 ApS angående påtaleretten.

B har for byretten anført en række anbringender til støtte for sin påstand og i øvrigt henvist til det, "som er anført på Retten i Frederiksbjergs hjemmeside". Landsretten finder, at en henvisning til det, der fremgår af Retten på Frederiksbjergs hjemmeside, er så ukonkret, at der må ses bort fra denne henvisning.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremsatte krav på 7.500 kr. angår vederlag efter ophavsretslovens § 83, stk. 1, nr. 1, for en påstået krænkelse af ophavsretten til filmen "Film 1".

Søgsmålskompetence

Sagen angår i første række, om A har godtgjort, at selskabet har søgsmålskompetence i relation til den påståede krænkelse af ophavsretten til filmen, således at A kan føre sagen herom i eget navn.

Produktionsselskabet E4 ApS (binavn E2 ApS) har produceret "Film 1", og det er ubestridt, at E1 ApS har erhvervet ophavsret til filmen, således at dette selskab selv kan påtale krænkelse af ophavsretten, herunder ved i medfør af ophavsretslovens § 83, stk. 1, nr. 1, at kræve vederlag for udnyttelse af filmen.

E1 ApS kan efter ophavsretslovens § 53 helt eller delvist overdrage sine rettigheder, hvorefter erhververen vil kunne påtale krænkelse af det erhvervede.

EU-Domstolen har i relation til Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ved dom af 17. juni 2021 i sag C-597/19, Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M) Limited mod Telenet BVBA, besvaret bl.a. spørgsmål om søgsmålskompetence for selskabet W, der på samme måde som A i eget navn fører sager om krænkelse af ophavsret til film begået via peer-to-peer-netværk. Det fremgår af dommen, at en erhverver af intellektuelle ejendomsrettigheder har mulighed for at gøre brug af direktivets foranstaltninger, procedurer og retsmidler på samme måde som den oprindelige indehaver af ejendomsretten, selv om erhververen "faktisk blot i eget navn og for egen regning inddriver erstatning vedrørende fordringer, som er blevet overdraget til denne af andre person af indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder" (præmis 72-75). Det hedder videre i

præmis 77, at hvis "en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder vælger at outsource inddrivelsen af erstatningskrav og benytte en specialiseret virksomhed ved at overdrage fordringer eller foretage en anden retlig disposition, skal vedkommende følgelig ikke behandles mindre gunstigt end en anden indehaver af sådanne rettigheder, som vælger selv at gøre disse rettigheder gældende. En sådan mindre gunstig behandling ville nemlig gøre denne outsourcing mindre attraktiv i økonomisk henseende og på længere sigt fratage indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder denne mulighed, som ellers er almindelig inden for forskellige retsområder, såsom beskyttelse af flypassagerer..."

A har gjort gældende, at der er sket en sådan rettighedsoverdragelse fra E1 ApS til A, at A kan føre sagen i eget navn.

E1 ApS' administrerende direktør F har i sine vidneforklaringer og erklæringer af 5. maj 2020, 2. november 2020 og 30. april 2021 bekræftet, at E1 ApS har givet A ret til i eget navn at føre sager om krænkelse af ophavsretten til filmen "Film 1" begået via peer-to-peer-netværk.

Landsretten finder, at sådanne erklæringer fra en rettighedshaver som udgangspunkt udgør tilstrækkelig dokumentation for, at A har søgsmålskompetence.

Landsretten har herved lagt vægt på, at der ikke er særlige formkrav til aftaler om overdragelse af ophavsrettigheder, og at der ved afgørelsen af et spørgsmål om, hvilket af to selskaber, der har søgsmålskompetence i relation til en ophavsretskrænkelse, må skulle foreligge særlige omstændigheder, såfremt selskabernes samstemmende redegørelse herom ikke skal kunne lægges til grund.

Landsretten finder, at der ikke er oplyst særlige omstændigheder, der tyder på, at A ikke har søgsmålskompetence. A kan derfor føre sagen i eget navn.

Ansvar for krænkelse af ophavsretten

I anden række angår sagen, om der foreligger en krænkelse af ophavsretten til filmen "Film 1", og om B i givet fald er ansvarlig for denne.

B har anført, at den anvendte software ikke er pålidelig, men han har ikke i øvrigt søgt at imødegå oplysningerne indhentet via overvågningsprogrammet XX og fra DD. Landsretten lægger herefter på baggrund af disse oplysninger sammenholdt med de foreliggende tekniske rapporter til grund, at filmen "Film 1" den 15. oktober 2016 via et fildelingsprogram blev stillet til rådighed for 228 andre brugere fra den IP-adresse, som B havde rådighed over.

En sådan deling er i strid med ophavsretslovens § 2, jf. også EU-Domstolen besvarelse af spørgsmål 1 i dom af 17. juni 2021 i sag C-597/19, Mircom mod Telenet.

Spørgsmålet er herefter, om B er ansvarlig for krænkelsen af ophavsretten, fordi han enten selv har foretaget delingen, eller fordi det kan tilregnes ham som uagtsomt, at andre har gjort dette via hans internetforbindelse.

Det påhviler efter almindelige regler om bevisbyrde den part, der gør gældende, at en anden part har krænkede vedkommendes ophavsret, at bevise dette. Såfremt en internetforbindelse anvendes til ophavsretskrænkelser, og det kan lægges til grund, at det alene er indehaveren af forbindelsen, der benytter denne, må indehaveren dog formodes at have foretaget krænkelsen, medmindre indehaveren konkret kan afkræfte formodningen. En tilsvarende bevisbedømmelse i de tilfælde, hvor internetforbindelsen benyttes af flere brugere, vil imidlertid have vidtrækkende konsekvenser og ses ikke at have støtte i retspraksis fra de overordnede retter, jf. bl.a. U2009.280V og Østre Landsrets dom af 5. september 2008 i BS-19-08, eller i lovgivningen. Landsretten finder derfor, at der ikke kan opstilles en sådan almindelig formodningsregel i disse tilfælde.

Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder pålægger medlemsstaterne at indføre foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der kan sikre håndhævelsen af intellektuelle rettigheder. I EU-Domstolens dom af 18. oktober 2018 i sag C-149/17, Basti Lübbe GmbH & Co. KG mod Michael Strotzer, er det fastslået, at ovennævnte direktiver er til hinder for en national lovgivning, hvorefter erstatningsansvaret for indehaveren af en internetforbindelse, ved hjælp af hvilken der er begået krænkelse af ophavsretten ved fildeling, ikke ifaldes, såfremt forbindelsesindehaveren nævner mindst et familiemedlem, som havde adgang til denne internetforbindelse, uden at have meddelt nærmere detaljer vedrørende tidspunkter for og arten af dette familiemedlems brug af internettet.

Landsretten finder, at indehaveren af en internetforbindelse, som vedkommende har stillet til rådighed for andre, og som er anvendt til en ophavsretskrænkelser, som vedkommende hævder ikke at være ansvarlig for, for at undgå ansvar skal bidrage med oplysninger om, hvem der kan have benyttet forbindelsen på det tidspunkt, hvor krænkelsen af ophavsretten blev foretaget.

B har under retssagen den 20. august 2020 forklaret, at hans internetforbindelse var udstyret med den fabriksindstillede kode, som ud over til hans ægtefælle og søn blev stillet til rådighed for gæster, der brugte netværket. Han har set i gamle kalendere, men han har ikke så lang tid efter kunnet finde ud af, hvad han og hans familie lavede den 15. oktober 2016, herunder om de havde gæster.

Det lægges efter B's forklaring til grund, at andre end han selv har haft adgang til internetforbindelsen, men det er uklart, om de havde adgang på det tidspunkt, hvor "Film 1" blev delt. Da B først ved brev af 29. december 2017, altså mere end 14 måneder efter delingen, blev bedt om at undersøge, hvem der havde eller kunne have haft adgang til internettet på dette tidspunkt, finder landsretten, at denne uklarhed ikke bevismæssigt skal komme B til skade. Det lægges derfor til grund, at B er fremkommet med de oplysninger, det har været muligt at fremskaffe, og at det herefter ikke kan afvises, at andre end B kan have benyttet hans internetforbindelse, da filmen blev delt.

Det påhviler derfor A at bevise, at B er ansvarlig. Da det hverken er bevist, at B selv har foretaget delingen, eller at det kan tilregnes ham som uagtsomt, at andre har gjort dette via hans internetforbindelse, er der ikke grundlag for at pålægge B at betale vederlag til A

Landsretten tager derfor B's påstand om frifindelse til følge.

Da B ikke har haft udgifter i anledning af sagen, skal ingen af parterne betale sagsomkostninger til nogen anden part.

THI KENDES FOR RET:

B frifindes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for byretten eller landsretten til nogen anden part.